

γὰρ ἄλλοι ποιήσουσιν. ἢ, ἐπειδὴ παρὰ μεγάλου πατρὸς
 ἔρχεται, οὐ δύναται τὸ ἄλλο χωρῆσαι μέγα, τοῦτο δ'
 ἔξει ἐμφανταζόμενον. τῷ δὴ μὴ οὕτως εὐτυχήσαντι τοῦ
 10 μεγάλου ὡς αὐτὸ μέγα εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῦ καθόσον οἷόν
 τε μεγάλῳ φαίνεσθαι λοιπὸν ἐστὶ. τοῦτο δ' ἐστὶ μὴ
 ἑλλείπειν καὶ τὸ μὴ ἐπὶ πολλὰ πολλαχοῦ καὶ ἐν αὐτῷ
 τὰ συγγενῇ ἔχειν μέρη καὶ ἀπολείπεσθαι μηδενός. οὐδὲ
 γὰρ ἠνείχετο ἐν σμικρῷ ὄγκῳ [τὸ] ἴσον ἔτι τὸ τοῦ μεγάλου
 15 εἶδωλον εἶναι μεγάλου ὄν, ἀλλ' ὅσω ἐφίετο τῆς ἐλπίδος
 ἐκείνου, προσῆλθέ τε ὅσον οἷόν τε ἦν αὐτῷ μετὰ τοῦ
 συνθέοντος αὐτῷ ἀπολειφθῆναι οὐ δυναμένου, καὶ πεποίηκε
 μέγα τε ἐκεῖνο τὸ μὴ μέγα μηδ' οὕτω δόξαι καὶ τὸ ὀρώ-
 μενον ἐν ὄγκῳ μέγα. ἢ δ' ὅμως φυλάττει τὴν αὐτῆς φύσιν
 20 ἀποχρωμένη τούτῳ τῷ μεγάλῳ οἷον ἀμφιέσματι, ὃ συνδρα-
 μοῦσα αὐτῷ ὅτε θεὸν αὐτὴν ἦγεν ἀμπέσχετο· ὃ εἰ ὃ
 ἀμφιέσας ἀφέλοιτο, μενεῖ πάλιν ἢ αὐτή, οἷαπερ παρ'
 αὐτῆς ἦν ἢ τοσαύτη, ὅσον ἂν τὸ παρὸν εἶδος αὐτὴν ποιῇ.
 ἢ μὲν γε ψυχὴ τὰ τῶν ὄντων εἶδη ἔχουσα εἶδος οὔσα
 25 καὶ αὐτὴ ὁμοῦ πάντα ἔχει καὶ τοῦ εἶδους ἐκάστου ὁμοῦ
 ὄντος αὐτῷ, τὰ τε τῶν αἰσθητῶν εἶδη οἷον ἀναστρέφοντα
 πρὸς αὐτὴν καὶ προσιόντα ὀρώσα οὐκ ἀνέχεται μετὰ
 πλήθους δέχεσθαι, ἀλλ' ἀποθέμενα τὸν ὄγκον ὀρά· οὐ γὰρ
 δύναται ἄλλο τι ἢ ὃ ἐστὶ γενέσθαι. ἢ δὲ ὕλη οὐδὲν ἔχουσα
 30 τὸ ἀντικόπτον, οὐ γὰρ ἔχει ἐνέργειαν, οὔσα δὲ σκιά, ἀνα-
 μένει παθεῖν ὃ τι ἂν ἐθέλῃ τὸ ποιῆσον. τό τε οὖν προῖον
 ἐκ τοῦ ἐκεῖ λόγου ἤδη ἵχνος ἔχει τοῦ μέλλοντος γενήσεσθαι